QURAN (FINNISH)

26 - ASH-SHUÃ• RÃ, (ASH-SHUÃ• RÃ,)

1. Taa, Siin, Miim. (Laupias, kuuleva, tietÃ¤vÃ¤ Jumala.)

2. NÃ¤mÃ¤ ovat sÃ¤keitÃ¤ Ilmestyksen kirjasta.

3. Joudutko epÃ¤toivoon, koska he eivÃ¤t tahdo uskoa?

4. Jos olisimme tahtonut, olisimme voinut lÃ¤hettÃ¤Ã¤ heille taivaasta merkin, jonka edessÃ¤ heidÃ¤n niskansa olisivat taipuneet.

5. Jokaisen uuden merkin tullessa laupiaalta Armahtajalta he kÃ¤Ã¤ntÃ¤vÃ¤t selkÃ¤nsÃ¤.

6. Nyt he tosin hylkÃ¤Ã¤vÃ¤t ne valheena, mutta totuus, jolle he ovat ilkkuneet, on pian heidÃ¤t yllÃ¤ttÃ¤vÃ¤.

7. EivÃ¤tkÃ¶ he katso maata; kuinka monenlaista ja oivallista Me olemmekaan siinÃ¤ kasvattanut!

8. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on heille merkki, mutta useimmat heistÃ¤ eivÃ¤t ota uskoakseen.

9. Totisesti HÃ¤n, Herrasi, on mahtava, armollisin.

10. Muista, miten Herrasi kutsui Mooseksen sanoen: Â»Mene vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisen kansan

11. faraon kansan luokse. EhkÃ¤ se on pahasta luopuva.Â»

12. HÃ¤n vastasi: Â»Herra, pelkÃ¤Ã¤n heidÃ¤n minut vÃ¤Ã¤rÃ¤ksi vÃ¤ittÃ¤vÃ¤n;

13. rintaani ahdistaa eikÃ¤ kieleni ole nopea puhumaan. SentÃ¤hden nouda Aaron avustajakseni!

14. Olen myÃ¶s rikkonut heitÃ¤ vastaan, niin ettÃ¤ pelkÃ¤Ã¤n heidÃ¤n surmaavan minut.Â»

15. Herra sanoi: Â»SitÃ¤ Ã¤lÃ¤ pelkÃ¤Ã¤. LÃ¤htekÃ¤Ã¤ kumpikin viemÃ¤Ã¤n merkkejÃ¤mme; totisesti, Me olemme teidÃ¤n tykÃ¶nÃ¤nne ja kuulemme.

16. MenkÃ¤Ã¤ siis faraon eteen ja sanokaa: Â»Totisesti, Me olemme tuomassa maailmojen Herran sanaa,

17. ettÃ¤ pÃ¤Ã¤stÃ¤isit israelilaiset meidÃ¤n mukanamme.Â»

18. Farao vastasi: Â»EmmekÃ¶ me sinua lapsena kasvattaneet keskuudessamme, ja etkÃ¶ viettÃ¤nyt luonamme useita elÃ¤mÃ¤si vuosia?

19. Mutta sinÃ¤ teit rikoksen, ja olet perin kiittÃ¤mÃ¤tÃ¶n.Â»

20. HÃ¤n vastasi: Â»Tein sen silloin, kun vielÃ¤ olin oikeata ymmÃ¤rrystÃ¤ vailla.

21. Niin pakeninkin luotanne, koska pelkÃ¤sin teitÃ¤, mutta sitten on Herra antanut minulle viisautta ja tehnyt minusta sanansaattajansa.

22. Mutta sitÃ¤kÃ¶ minulle muistutat suosionasi, ettÃ¤ olet orjuuttanut israelilaiset?Â»

23. Farao sanoi: Â»Kuka on se Â»maailmojen HerraÂ»?

24. Mooses vastasi: Â»HÃ¤n on taivaitten ja maan ja kaiken nÃ¤iden vÃ¤lillÃ¤ olevan Herra, jos se teitÃ¤ vakuuttaa.Â»

25. Ja Farao lausui ympÃ¤rillÃ¤ oleville: Â»EttekÃ¶ kuule?Â»

26. Mooses sanoi: Â»HÃ¤n on teidÃ¤n ja esi~isienne Herra.Â»

27. Farao lausui: Â»Totisesti, sananjulistaja, joka on luoksenne lÃ¤hetetty, on hullu mies.Â»

28. Mooses sanoi edelleen: Â»HÃ¤n on idÃ¤n ja lÃ¤nnen ja kaiken nÃ¤iden vÃ¤lillÃ¤ olevan Herra; jospa sen vain kÃ¤sittÃ¤isitte.Â»

29. Farao sanoi: Â»Jos otat jumalaksesi jonkun muun kuin minut, panen sinut vankien joukkoon.Â»

30. Mooses vastasi: Â»EntÃ¤, jos tuon sinulle ilmeisen todistuksen?Â»

31. HÃ¤n sanoi: Â»Tuo se, jos olet totuudessa.Â»

32. Silloin Mooses heitti sauvansa maahan, ja katso, se muuttui kÃ¤Ã¤rmeeksi.

33. Sitten hÃ¤n ojensi kÃ¤tensÃ¤, ja katso, se nÃ¤ytti katsojista vaikealta.

34. Silloin farao lausui ympÃ¤rillÃ¤Ã¤n oleville pÃ¤Ã¤miehille: Â»Totta tosiaan, hÃ¤n on taitava velho,

35. joka noituudellaan tahtoo karkoittaa teidÃ¤t maastanne MitÃ¤ siis neuvotte?Â»

36. He vastasivat: Â»Anna hÃ¤nen veljinensÃ¤ odottaa ja lÃ¤hetÃ¤ sanansaattajia kaupunkeihin

37. noutamaan eteesi kaikki etevÃ¤t taikurit.

38. Kun sitten taikurit oli mÃ¤Ã¤rÃ¤pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ koottu tiettyyn paikkaan,

39. niin kansalle ilmoitettiin: Â»KerÃ¤Ã¤ntykÃ¤Ã¤ tekin paikalle,

40. jotta voimme seurata taikureita; ehkÃ¤ he voittavat.Â»

41. Kun taikurit olivat saapuneet, he lausuivat faraolle: Â»Saammeko palkinnon, jos voitamme?Â»

42. HÃ¤n vastasi: Â»Saatte, ja totisesti kuulutte lÃ¤himpieni joukkoon.Â»

43. Mooses lausui heille: Â»HeittÃ¤kÃ¤Ã¤ maahan, mitÃ¤ teillÃ¤ on heittÃ¤mistÃ¤!Â»

44. Niin he heittivÃ¤t maahan kÃ¶ytensÃ¤ ja sauvansa ja sanoivat: Â»Totisesti, faraon voimalla voitamme.Â»

45. Silloin Mooses heitti maahan oman sauvansa, ja katso, se nieli kaiken, mitÃ¤ he olivat loihtineet esiin.

46. Silloin taikurit lankesivat maahan kumartaen.

47. He sanoivat: Â»Me uskomme maailmojen Herraan,

48. Mooseksen ja Aaronin Herraan.Â»

49. Farao lausui: Â»Uskotteko te hÃ¤neen, ennen kuin minÃ¤ sen sallin? Varmasti hÃ¤n on pÃ¤Ã¤miehenne, joka on teille opettanut noituutta, mutta sen te tulette nÃ¤kemÃ¤Ã¤n. Totisesti, hakkautan poikki teidÃ¤n kÃ¤tenne ja jalkanne vastakkaisilta puolilta ja naulitsen teidÃ¤t ristiin kaikki tyynni.Â»

50. He vastasivat: Â»Se ei ole pahaksi; sillÃ¤ palaamme totisesti Herramme luokse.

51. Toivomme hartaasti, ettÃ¤ Herra antaa meille syntimme anteeksi, koska olemme ensimmÃ¤isiÃ¤, jotka uskovat.Â»

52. Me ilmestyimme Moosekselle sanoen: Â»LÃ¤hde matkaan yÃ¶llÃ¤ palvelijoitteni kanssa, sillÃ¤ teitÃ¤ varmasti ajetaan takaa.Â»

53. Mutta farao lÃ¤hetti sanansaattajia kaupunkeihin, ja he sanoivat.

54. Totisesti, nÃ¤itÃ¤ ihmisiÃ¤ on vain pieni joukko,

55. ja katso, he ovat meille vihaisia,

56. mutta meitÃ¤ on valpas, asekuntoinen joukko.Â»

57. Niin Me saimme heidÃ¤t lÃ¤htemÃ¤Ã¤n puutarhoista ja lÃ¤hteiden luota,

58. aarteittensa Ã¤Ã¤restÃ¤ ja upeista asunnoistaan.

59. Niin tapahtui, mutta tÃ¤mÃ¤n kaiken Me annoimme perinnÃ¶ksi israelilaisille Kanaanin maassa.

60. Sitten he seurasivat israelilaisia auringon noustessa,

61. jolloin kumpikin sotajoukko nÃ¤ki toisensa ja Mooseksen seuralaiset sanoivat: Â»Totisesti, meidÃ¤t oh yllÃ¤tetty.Â»

62. Mutta Mooses lausui: Â»Ei suinkaan. Totisesti, Herra on minun kanssani, ja HÃ¤n on ohjaava minua.Â»

63. Ja me ilmestyimme Moosekselle sanoen: Â»LyÃ¶ sauvallasi merta!Â» Silloin meri jakautui kahtia, niin ettÃ¤ kummallakin puolella kohosi kuin vesiseinÃ¤.

64. Sitten annoimme toisten lÃ¤hestyÃ¤ paikkaa.

65. Ja Me pelastimme Mooseksen ja kaikki ne, jotka olivat hÃ¤nen kanssaan.

66. Mutta Me hukutimme nuo toiset.

67. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on merkki, mutta useimmat ihmiset eivÃ¤t usko.

68. Totisesti HÃ¤n, sinun Herrasi, on kaikkivaltias, kaikkein armollisin.

69. Kerro heille myÃ¶s Aabrahamin tarina.

70. Kun hÃ¤n puhui isÃ¤lleen ja kansalleen: Â»KetÃ¤ te palvelette?Â»

71. he vastasivat: Â»Me palvelemme jumalankuvia ja aiomme pysyÃ¤ niille uskollisina.Â»

72. HÃ¤n kysyi: Â»Kuulevatko ne, kun te niitÃ¤ rukoilette?

73. Tai onko niistÃ¤ teille hyÃ¶tyÃ¤ tai vahinkoa?Â»

74. He vastasivat: Â»Ei, mutta nÃ¤imme esi-isiemme niin tehneen.Â»

75. HÃ¤n sanoi: Â»Oletteko sitten ajatelleet, mitÃ¤ te oikeastaan palvelette,

76. te ja teidÃ¤n muinaiset esi-isÃ¤nne?

77. SillÃ¤ totisesti, ne ovat minun vihollisiani kaikki tyynni; mutta ei maailmojen Herra,

78. HÃ¤n, joka minut loi ja antoi sitten johdatuksensa.

79. HÃ¤n joka antaa minulle syÃ¶tÃ¤vÃ¤Ã¤ sekÃ¤ juotavaa.

80. Ja sairastaessani HÃ¤n parantaa minut.

81. HÃ¤n, joka saattaa minut kuolemaan ja sitten antaa minulle elÃ¤mÃ¤n.

82. Ja joka toivoni mukaan antaa anteeksi syntini tuomiopÃ¤ivÃ¤nÃ¤.

83. Herra! Suo minulle viisautta ja liitÃ¤ minut hyvien joukkoon!

84. JÃ¤tÃ¤ minusta totuuden maine tuleviin sukupolviin

85. ja tee minusta autuuden tarhan perillinen.

86. Anna anteeksi isÃ¤lleni, sillÃ¤ totisesti hÃ¤n on harhassa.

87. Ã„lÃ¤ saata minua hÃ¤peÃ¤Ã¤n ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤,

88. pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin ei rakkaudesta eikÃ¤ pojista ole mitÃ¤Ã¤n hyÃ¶tyÃ¤,

89. paitsi sille, joka lÃ¤hestyy Jumalaa hartain sydÃ¤min.Â»

90. Puutarha avautuu niille, jotka pahaa karttavat,

91. mutta eksyneiden eteen ilmaantuu helvetti.

92. Heille sanotaan: Â»MissÃ¤ ovat ne, joita te palvelitte

93. Jumalan sijasta? Voivatko he teitÃ¤ auttaa tai edes itseÃ¤nsÃ¤ suojella?Â»

94. HeidÃ¤t heitetÃ¤Ã¤n helvettiin, sekÃ¤ heidÃ¤t ettÃ¤ ne, jotka eksyivÃ¤t,

95. ja saatanan sotajoukko, kaikki tyynni.

96. SiellÃ¤ he kiistelevÃ¤t keskenÃ¤nsÃ¤ ja sanovat:

97. Â»Jumalan nimessÃ¤, olemme todellakin olleet ilmeisen harhan vallassa,

98. kun me pidimme teitÃ¤ maailmojen Herran vertaisina.

99. Juuri syntiset johtivat meidÃ¤t harhaan.

100. Ja nyt meillÃ¤ ei ole ketÃ¤Ã¤n auttajaa,

101. eikÃ¤ yhtÃ¤kÃ¤Ã¤n tosi ystÃ¤vÃ¤Ã¤.

102. Jos saisimme vielÃ¤ palata elÃ¤mÃ¤Ã¤n, tulisimme uskovaisiksi.Â»

103. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on opetus, mutta useimmat heistÃ¤ eivÃ¤t usko.

104. Totisesti, HÃ¤n, sinun Herrasi, on kaikkivaltias, kaikkein armollisin.

105. Nooan kansa piti lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤ valehtelijoina.

106. Nooa, heidÃ¤n heimolaisensa, sanoi heille: Â»EttekÃ¶ pelkÃ¤Ã¤ Jumalaa?

107. Totisesti, minÃ¤ olen teille luotettava sananjulistaja.

108. SentÃ¤hden palvelkaa Jumalaa ja totelkaa minua.

109. TeiltÃ¤ en pyydÃ¤ siitÃ¤ mitÃ¤Ã¤n palkkaa. Minun palkkani on itse maailmaan valtiaan luona.

110. PelÃ¤tkÃ¤Ã¤ siis Jumalaa ja totelkaa minua!Â»

111. He vastasivat: Â»PitÃ¤isikÃ¶ meidÃ¤n uskoa sinua, kun vain halvimmat ihmiset sinua seuraavat?Â»

112. HÃ¤n sanoi: Â»Ei minun tarvitse tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ on heidÃ¤n tekojensa takana.

113. HeidÃ¤n tutkimisensa on yksin Herran asia, jospa sen ymmÃ¤rtÃ¤isitte!

114. MinÃ¤ en aio karkoittaa uskovaisia luotani.

115. Olen vain julkinen varoittaja.Â»

116. He uhkasivat: Â»Totisesti, ellet jo herkeÃ¤, oi Nooa, niin sinut varmasti kivitetÃ¤Ã¤n.Â»

117. HÃ¤n rukoili:Â»Herra, tosiaankin on kansani minut hylÃ¤nnt.

118. SentÃ¤hden tuomitse SinÃ¤ minut ja heidÃ¤t ja pelasta minut sekÃ¤ minua seuraavat uskovaiset.Â»

119. Silloin Me pelastimme hÃ¤net ja hÃ¤nen kanssansa olleet kerÃ¤Ã¤mÃ¤llÃ¤ kaikki arkkiin.

120. Sitten Me hukutimme muut.

121. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on tunnusmerkki, mutta useimmat heistÃ¤ eivÃ¤t ota uskoakseen.

122. Totisesti, HÃ¤n, sinun Herrasi, on kaikkivaltias, kaikkein armollisin.

123. MyÃ¶s Aadin heimo piti lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤ valehtelijoina.

124. HeidÃ¤n heimolaisensa Huud puhui heille: Â»EttekÃ¶ pelkÃ¤Ã¤ Jumalaa?

125. Totisesti, minÃ¤ olen luotettava sananjulistaja teille.

126. Siksi palvelkaa Jumalaa ja totelkaa minua.

127. En pyydÃ¤ teiltÃ¤ siitÃ¤ mitÃ¤Ã¤n palkkaa. Minun palkkani on yksin maailmojen valtiaan huostassa.

128. Rakennatteko turhan tÃ¤hden joka kukkulalle muistomerkin?

129. Te pystytÃ¤tte linnoituksia, ikÃ¤Ã¤nkuin ette koskaan kuolisi.

130. Ja kun te puututte ihmisiin, niin teette sen kuin vÃ¤kivaltaiset.

131. Palvelkaa siis Jumalaa ja totelkaa minua.

132. Palvelkaa HÃ¤ntÃ¤, joka on teille suonut kaiken.

133. HÃ¤n on lahjoittanut teille runsaasti karjaa ja perillisiÃ¤,

134. puutarhoja ja lÃ¤hteitÃ¤.

135. Todella pelkÃ¤Ã¤n tuomion lankeavan pÃ¤Ã¤llenne suurena pÃ¤ivÃ¤nÃ¤.Â»

136. He sanoivat: Â»Emme vÃ¤litÃ¤ siitÃ¤, varoitatko meitÃ¤ vai jÃ¤tÃ¤tkÃ¶ varoittamatta.

137. TÃ¤mÃ¤ kaikki on vain muinaistaru,

138. eikÃ¤ meitÃ¤ rangaistus odota.Â»

139. Siten he hylkÃ¤sivÃ¤t hÃ¤net, ja siksi Me hÃ¤vitimme heidÃ¤t. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on opetus, mutta useimmat heistÃ¤ eivÃ¤t ota uskoakseen.

140. Herrasi on Mahtava, Armelias.

141. MyÃ¶s Tamuudin heimo piti lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤ valehtelijoina.

142. HeidÃ¤n heimolaisensa Saalih puhui heille: Â»EttekÃ¶ pelkÃ¤Ã¤ Jumalaa?Â»

143. Totisesti, olen teille luotettava sananjulistaja.

144. Siksi palvelkaa Jumalaa ja totelkaa minua!

145. En pyydÃ¤ teiltÃ¤ siitÃ¤ mitÃ¤Ã¤n palkkaa, sillÃ¤ minun palkkani on yksin maailmojen Herran huomassa.

146. Tahdotteko saada turvassa jatkaa nykyistÃ¤ elÃ¤mÃ¤Ã¤nne?

147. Puutarhoissa ja lÃ¤hteitten Ã¤Ã¤rillÃ¤,

148. viljapelloilla ja hienohedelmÃ¤isten palmujen luona,

149. hakattuanne suurella taidolla asuntonne kallioihin.

150. PelÃ¤tkÃ¤Ã¤ siis Jumalaa ja totelkaa minua,

151. Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ noudattako syntisten kutsuja.

152. He levittÃ¤vÃ¤t maassa villitystÃ¤ eivÃ¤tkÃ¤ totuutta rakenna.Â»

153. He sanoivat: Â»SinÃ¤ kuulut itse lumottuihin.

154. Olethan vain meidÃ¤n kaltaisemme ihminen. NÃ¤ytÃ¤ meille sentÃ¤hden tunnusmerkkisi, jos olet tosissasi.Â»

155. HÃ¤n vastasi: Â»TÃ¤ssÃ¤ on naaraskameeli, sillÃ¤ on juottovuoronsa, aivan kuin teillÃ¤ itsellÃ¤nnekin on mÃ¤Ã¤rÃ¤aikoina vuoronne juoda.

156. Ã„lkÃ¤Ã¤ siis vahingoittako sitÃ¤, ettei suuren pÃ¤ivÃ¤n tuomio lankeaisi pÃ¤Ã¤llenne.Â»

157. Kuitenkin he katkaisivat sen polvijÃ¤nteet, mutta saivat katua sitÃ¤.

158. SillÃ¤ rangaistus saavutti heidÃ¤t. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on merkki, mutta useimmat heistÃ¤ eivÃ¤t ota uskoakseen.

159. HÃ¤n, sinun Herrasi, on kaikkivaltias, kaikkein armollisin.

160. MyÃ¶skin Lootin kansa piti lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤ valehtelijoina.

161. HeidÃ¤n heimolaisensa Loot puhui heille: Â»EttekÃ¶ pelkÃ¤Ã¤ Jumalaa?

162. Totisesti, olen teille luotettava sananjulistaja.

163. SentÃ¤hden pelÃ¤tkÃ¤Ã¤ Jumalaa ja totelkaa minua!

164. En pyydÃ¤ teiltÃ¤ siitÃ¤ mitÃ¤Ã¤n palkkaa, sillÃ¤ palkkani on yksin maailmojen valtiaan huomassa.

165. Kuinka saatattekaan lÃ¤hestyÃ¤ kaiken maailman miehiÃ¤,

166. ja hylkiÃ¤ vaimojanne, jotka Jumala on teille antanut? Ei, te olette irstaisia ihmisiÃ¤.Â»

167. He uhkasivat: Â»Totisesti, ellet jo herkeÃ¤, Loot, niin sinut varmasti karkoitetaan.Â»

168. HÃ¤n lausui: Â»Totisesti, minÃ¤ kammoksun teidÃ¤n tekojanne.

169. Herra, pelasta minut ja omaiseni heidÃ¤n hankkeistaan.Â»

170. Niin Me pelastimme hÃ¤net ja hÃ¤nen perheensÃ¤

171. lukuunottamatta vanhaa naista, joka jÃ¤i heistÃ¤ jÃ¤lkeen.

172. Sitten tuhosimme nuo toiset perinpohjin.

173. Me annoimme sateen langeta heidÃ¤n pÃ¤Ã¤llensÃ¤; se oli hirvittÃ¤vÃ¤ noille varoituksen saaneille.

174. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on tunnusmerkki, mutta useimmat heistÃ¤ eivÃ¤t ota uskoakseen.

175. Totisesti, HÃ¤n, sinun Herrasi, on kaikkivaltias, kaikkein armollisin.

176. MyÃ¶s metsien heimo piti lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤ valehtelijoina.

177. Shuaih puhui heille: Â»EttekÃ¶ pelkÃ¤Ã¤ Jumalaa?

178. Totisesti, olen teille luotettava sananjulistaja.

179. PelÃ¤tkÃ¤Ã¤ siis Jumalaa ja totelkaa minua.

180. En pyydÃ¤ teiltÃ¤ siitÃ¤ mitÃ¤Ã¤n palkkaa, palkkani on yksin maailmojen valtiaan huomassa.

181. Antakaa tÃ¤ysi mitta, ettette kuuluisi vajavasti mittaaviin.

182. Punnitkaa myÃ¶s oikealla puntarilla.

183. Ã„lkÃ¤Ã¤ anastako vÃ¤Ã¤ryydellÃ¤ ihmisten varoja Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ levittÃ¤kÃ¶ turmelusta maassa vÃ¤Ã¤rillÃ¤ teoillanne.

184. PelÃ¤tkÃ¤Ã¥ HÃ¤ntÃ¤, joka loi teidÃ¤t ja entisetkin kansat.Â»

185. He vastasivat: Â»SinÃ¤ olet itse lumouksen vallassa.

186. Olethan vain meidÃ¤n kaltaisemme ihminen, ja tiedÃ¤mme sinun tosiaankin valehtelevan.

187. Anna vaikka taivaan lohkon pudota pÃ¤Ã¤llemme, jos olet tosissasi.Â»

188. HÃ¤n lausui: Â»Herra tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ te teette.Â»

189. Niin he kielsivÃ¤t hÃ¤net, ja tuomiopÃ¤ivÃ¤n rangaistus lankesi heidÃ¤n pÃ¤Ã¤llensÃ¤. Se oli todella kauhunpÃ¤ivÃ¤n tuomio.

190. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on merkki, mutta useimmat heistÃ¤ eivÃ¤t ota uskoakseen.

191. Katso, HÃ¤n, sinun Herrasi, on kaikkivaltias, kaikkein armollisin.

192. Totisesti, tÃ¤mÃ¤ Koraani on ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤, maailmojen Herralta tullut sanoma.

193. Sen mukana on tullut uskollinen henki

194. sydÃ¤meesi, jotta olisit yksi niistÃ¤, jotka varoittavat

195. selvÃ¤llÃ¤ arabiankielellÃ¤.

196. Totisesti, tÃ¤stÃ¤ on jo muinaisissa kirjoituksissa.

197. EikÃ¶ siinÃ¤ ole heille merkki, jotta Israelin kirjanoppineet sen ymmÃ¤rtÃ¤isivÃ¤t?

198. Ja jos olisimme ilmaissut sen jollekulle muukalaiselle

199. ja tÃ¤mÃ¤ olisi julistanut sen heille, he eivÃ¤t olisi sittenkÃ¤Ã¤n uskoneet.

200. TÃ¤llÃ¤ tavoin Me muokkaamme syntisten sydÃ¤miÃ¤,

201. vaikka he eivÃ¤t usko ennenkuin nÃ¤kevÃ¤t tuskallisen rangaistuksen.

202. Se on yllÃ¤ttÃ¤vÃ¤ heidÃ¤t kaikki, kun he eivÃ¤t aavistakaan.

203. Silloin he sanovat: Â»MyÃ¶nnetÃ¤Ã¤nkÃ¶ meille ollenkaan armonaikaa?Â»

204. Koettavatko he siis jouduttaa MeidÃ¤n tuomiotamme?

205. Uskotko, ettÃ¤ vaikkapa annamme heidÃ¤n nauttia jonkun vuoden,

206. ja heille senjÃ¤lkeen tulee se, millÃ¤ heitÃ¤ on uhattu,

207. heitÃ¤ vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n hyÃ¶dyttÃ¤Ã¤ se, mistÃ¤ ovat nauttineet?

208. Emme ole hÃ¤vittÃ¤nyt ainoatakaan kaupunkia lÃ¤hettÃ¤mÃ¤ttÃ¤ sille varoittajia

209. muistuttamaan. Katso, Me emme ole vÃ¤Ã¤rÃ¤mielinen.

210. EivÃ¤t pahat henget ole tuoneet sitÃ¤ (Koraania) maan pÃ¤Ã¤lle.

211. Se ei heitÃ¤ hyÃ¶dytÃ¤, eivÃ¤tkÃ¤ he pysty siihen.

212. Totisesti, he eivÃ¤t saata edes kuunnella sitÃ¤.

213. Siksi Ã¤lÃ¤ rukoile muita jumalia Jumalan ohella, muuten kuulut niihin, joita kohtaa tuomio.

214. Varoita myÃ¶s lÃ¤heisiÃ¤ sukulaisiasi.

215. Ja sulje hyvyyteesi ne uskovaiset, jotka sinua seuraavat.

216. Jos he eivÃ¤t sinua tottele, sano silloin: Â»Totisesti, en vastaa teidÃ¤n teoistanne.Â»

217. Luota kaikkivaltiaaseen, kaikkein armollisimpaan.

218. HÃ¤neen, joka nÃ¤kee sinut, kun nouset rukoilemaan,

219. ja joka havaitsee askeleesi niiden keskuudessa, jotka kumartavat.

220. Totisesti, HÃ¤n on kaikkikuuleva, kaikkitietÃ¤vÃ¤.

221. Kerronko teille, kenen pÃ¤Ã¤lle pahat henget laskeutuvat?

222. Ne laskeutuvat jokaisen valheellisen ja syntisen pÃ¤Ã¤lle

223. ja kuiskuttelevat heidÃ¤n korviinsa, mutta useimmat heistÃ¤ ovat pettureita,

224. ja eksyneet seuraavat sellaisia, kuten runoilijoitakin.

225. EtkÃ¶ nÃ¤e heidÃ¤n harhailevan joka laaksossa, poissa jÃ¤rjiltÃ¤Ã¤n.

226. Ja ettÃ¤ he puhuvat sellaista, mitÃ¤ eivÃ¤t tee.

227. Lukuunottamatta niitÃ¤ heistÃ¤, jotka uskovat ja tekevÃ¤t hyvÃ¤Ã¤ ja ahkerasti rukoilevat Jumalaa ja jotka puolustautuvat, kun heitÃ¤ on sorrettu. Mutta ne, jotka tekevÃ¤t vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤, saavat pian tietÃ¤Ã¤, millaiseen mÃ¤Ã¤rÃ¤npÃ¤Ã¤hÃ¤n heidÃ¤n on saavuttava.